

אומץ-לב אורחי אינו תכונה נפוצה ב... יותר בישראל של שנת 1971. תכונה זו נדירה עוד יותר בקרב עובדי המנגנון ה... ממשלתי, שכל גילוי חריג עלול לסכן את פרנסתם ועתידם.

משום כך היה המעשה שעשה השבוע הקריין ועורך חדשות החוץ של הטלוויזיה הישראלית, מעשה אמיץ ויוצא-דופן.

כותבי-מאמרים לחג. יאיר אלוני היה הקריין והעורך של אותו שידור חדישות בטלוויזיה, בו הוצגו לפני שבועיים

עורך חדשות אלוני
„חוסר מוסר והגינות“

שנים פלסטיניות בשכם, שיצאו בהאש... מות המורות מאור נגד שלטונות בית-הכלא באשקלון בו פרצה כמה ימים קודם לכן מרידה.

שידור הקטע עורר סערת רוחות. ביחוד בין חברי הוועד המנהל של רשות-השיר דור, שטענו כי פירסום דברים מעין אלה מהווה הסתה אנטי-ישראלית.

שום תלונה רשמית לא הגיעה לעובדי הטלוויזיה. רק חרושת השמועות עלומות השם החלה לפעול. יאיר אלוני לא שתק. הוא פירסם בהארץ מאמר תחום בשמו. בו יצא בגלוי נגד חברי הוועד המנהל, מתוך ידיעה שהוא מסכן בכך את מעמדו.

כלפי חברי הוועד-המנהל של רשות-השידור התריס אלוני: „בוועד-המנהל של רשות-השידור רק עתונאי אחד, כמה כותבי-מאמרים לחג, אף לא איש רדיו וטל-וויזיה, אף אין הם צריכים להיות כאלה. מכל מלמדי השכלתי ורכשתי תורה. מרבירי אלה — רק חוסר מוסר.“

לקראת עימות. התגובות על פיר-סום מאמרו החריף של אלוני לא אחרו לבוא. הוועד-המנהל של הרשות, שהואשם על ידי אלוני בחוסר הגינות ובשל מוסר, המליץ להעמידו לדין משמעתי בשל עבירה על סדרי המשמעת, תוך השללת ספק במהימנותם של עובדי הטלוויזיה האחרים שנתנו גיבוי לאלוני.

אותה שעה נודע על תוכנית למנות עורך מיוחד למנכ"ל הרשות לענייני חדישות, הצעה שהיה בה הבעת אי-אמון ל-מנהל מחלקת-החדשות דן שילון ומינוי קומיסאר מעליו.

בתחילת השבוע היתה הסערה רק ב-ראשיתה. היא התגלגלה לקראת עימות גלוי בין הקומיסארים המנהלים את ה-טלוויזיה לבין עובדיה. יהיו אשר יהיו תוצאות מאבק זה, איש אחד כבר ניצח בו: יאיר אלוני, שהתגלה כאיש אמיץ.

כתוצאה מכך הודיע דן שילון על ה-פטרותו מתפקידו כמנהל מחלקת החדשות. עובדי הטלוויזיה עסקו בהתחממה על עזר-מה לפיה מסתבר, כי רובם ככולם מזדהים עם הדברים שפירסם אלוני בהארץ.

אפילו הממונה החדש על הטלוויזיה, ישעיהו תדמור, שרק זה עתה נכנס לתפ-קידו, גילה נטייה לעמוד לצד עובדי ה-טלוויזיה.

אחורי הקלעים של התסיסה במפלגת העבודה

גם דור הביניים

רוצה לשלונ!

כמו מאיר עמית, עוזי נרקיס, ומורליה בראון, מועידים כחברי כנסת. שורה ארו-כה של אישים נוספים, בהם אישי כלכלה וכספים ופרופסורים צעירים באוניברסי-טאות, מועמדת לשבץ מקומות רבים שית-פנו ברשימת העבודה לכנסת הבאה, כש-חלקם הם מועמדים פוטנציאליים לממ-שלות הבאות.

יותר משהוא פוגע בזקני המפלגה, ה-הולכים ומשלימים עם העובדה שעליהם

אליאב לפני מספר חודשים, הצביעו על זרם תתי-קרקעי המתחיל לגלוש במפלגת העבודה.

יודעידבר צירפו אחת לאחת, קישרו את התמרדנות הפתאומית של אות, למי-נויו החדש של מזכיר חברת העובדים, אשר ידלין כמנהלו הכללי של השבועון, והפסיס הצטרף לתמונה מעניינת.

דור הביניים של מפלגת העבודה, זה

עַת האפיה טרם הגיעה, אבל כמו בבצק שמרים טוב, מתחיל גם משהו במפלגת העבודה לתסוס ולהתנפח. שתי תופעות, שוליות לכאורה, שהת-חוללו השבוע, בישרו על חזית בלתי צפויה, העלולה להתייצב מול מנהיגי מפ-לגת העבודה. שעה שאלה יתחילו בבישול ובאפיה של רשימת המועמדים לכנסת ול-ממשלה הבאה, אחת מתופעות אלה היתה החופשה הארוכה, שנטל לעצמו לפתע סגן שרי-התינוך, אהרון ידלין מתפקידו הרשמי, כדי לעבוד בקיבוץ. הנימוק הי-רשמי לחופשה, שכאלו נועדה לשמור על הקשר עם חבריו בקיבוץ, ושכאלו תוכננה מזמן, לא שייכע איש. שכן עוד לפני מספר חודשים היה ידלין מוכן לקחת על עצמו את תיק מנכ"ל מפלגת העבודה, שהיה מעסיק אותו עד לבחירות, הרבה יותר מתפקידו הנוכחי כסגן-שר.

החופשה השניה, הראויה לתשומת-לב, היתה הפירסום הפתאומי לו זכה לפתע השבועון הקיקיוני של מפלגת העבודה, אות. כל מפלגה אחרת היתה מתביישת ב-כתביעת מעין זה, העלוב מבחינה עתו-נאית ורעיונית, מודפס ב-4000 עותקים ונפוץ ברבע מכמות זו, כשבמכירה חופ-שית בקיוסקים נמכרים פחות ממאה עות-קים. אבל מפלגת העבודה אינה יכולה להרשות לעצמה להתקיים בלי שבועון. אחרי שסגרה את הפועל הצעיר, הסכימה להפסיד כ-400 אלף ל"י בשנה בהוצאת אות. ב-25 גליונותיו הראשונים כבר הפי-

דודנים אהרון ואשר ידלין
שבועון תוקפני

לפנות את מקומותיהם, פוגע תהליך זה באנשי דור הביניים. מסתבר להם, כי למי-רות האמון שרוכשת להם ההנהגה, איש אינו חושב ברצינות לשתפם בעוגת השל-טון הממשי. נוח לשליטי המפלגה, ונפחס ספיר בראשם, שהם יושבים בעמדות מפתח כשמתמכתם בהנהגה מובטחת, אבל אין חושבים לקדםם בסולם השלטוני.

על רקע זה הולכת ומתבשלת תסיסה והתארגנות. פרישתו של ליובה אליאב אחרי שלא הובטח לו שרות בממשלה; פרישתו של אהרון ידלין אחרי שלא זכה בתפקיד המנכ"ל, שהיה צריך להיות גם עבורו קרש-פיצה לשרות; תוקפנותו של אות — כל אלה הם סימנים ראשוניים לתהליך ההתארגנות של דור הביניים לקי-ראת הקרב על השלטון.

מזכיר לשעבר אליאב וח"כ אברהם עופר
צרות להנהגה

קבוצת

לחץ

קבוצה איננה הומוגנית ועדיין אינה מאורגנת. ללא ספק יצטרפו אליה גם בני דור הביניים מקרב סיעות אחרות במפלגת העבודה, הרואים עצמם מקופחים, כמה מראשי רפ"י לשעבר, שי-נדחקו לקרן ווית, כמה מעסקני אחדות העבודה, שהקרקע נשמטת מתחת לרג-ליהם, ואפילו אישים הנמצאים עתה ב-צמרת, אך חוששים לעתידם, כמו שרי-המשטרה שלמה הילל — כל אלה עשויים להתארגן לקבוצת לחץ חזקה מאוד, הי-עלולה עוד לגרום הרבה צרות למפלגת העבודה.

הם אינם מוכנים שמנהיגים חדישים וי-צעירים, שצצו בין לילה, ידחקו לראש התור, לפניהם.

שעוד לפני מספר שנים כונה בשם צעירי מפא"י, מתחיל להתארגן לקראת הקרב על השלטון. צעירים קשישים אלה, עליהם נמנים הדודנים אהרון ואשר ידלין; ח"כ אברהם עופר שהוא גם מנכ"ל שיוכן עובדים; ליובה אליאב, דוד שחם ועוד שורה ארוכה של עסקנים, צעירים-ותי-קים, שרובם ככולם נבנו בשעת הפילוג במפא"י, כאשר לא הצטרפו לרפ"י וי-נשארו נאמנים להנהגה הוותיקה — צעירי-ים אלה חוששים לעתידם.

הסתבר להם בחודשים האחרונים כי הצמרת מתכוונת לדלג עליהם בקרב הי-מתקרב ובא על המשך השלטון. שליטי העבודה רוצים בתדמית חדשה למפלגה. מטפחים אנשים שמעולם לא היו עסקנים מפלגתיים. את חיים ברילב ויצחק רבין רוצים לדחוף לממשלה. קציני מילואים

סיד אות את 200 אלף הלירות הראשונות. מבלי להצדיק את קיומו. לפתע הוא החל לעשות צרות (ראה במדינה).

אות גילה אותות חיים של עיתון, החל לתקוף ולבקר, בעיקר את המימסד ואנשי המפלגה השלטת. עורכו, דוד שחם (48), שעשה מספיק כסף בעסקי פירסום כדי שיוכל להתמסר לקאריירה פוליטית, החל לזחם על זכות הביקורת שלו, וכה לפירי-סומת בעיתונות ובטלוויזיה כמארטיר חדש.

הקרב

על השלטון

תי תופעות אלה, בצירוף התי-פטרותו של מנכ"ל העבודה ליובה